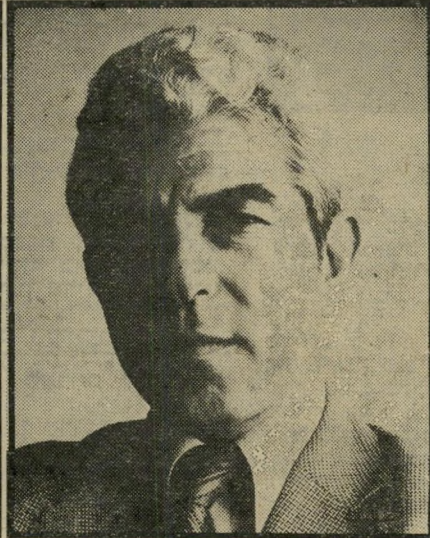

בעוד שמונחם אל-קדומי עוזר לממשלת ישראל,

פארוק בגין מנחם ניצחונות להנהגת אש"ף

בגין, מלך פלסטיין

איש-אש"ף סרטאווי (מימין), וילי בראנד, קרייסקי וערפאת בווינה
את מי רצו הסרוריסטים להרוג?

כ אשר תקום המדינה הפלסטינית, יצטרפו ראשיה להקים אנדרטה ל- מנחם בגין בכיכר המרכזית, מול בניין הפרלמנט. אם לא יעשו כן, יהיה זה מיקרה מחפיר של כפיות-טובה. אך בינתיים היתה ממשלת-ישראל צריכה לרשום את פארוק אל-קדומי, ראש המחלקה המדינית של אש"ף, בספר הזהב של הקרדיט. ביגלל שרותיו המצויינים למען מנחם בגין, אריק שרון ושות' שתי החצעות אינן בדרך כדי זה. וזהו המציאות המדינית.

ערפאת לטובת בגין

ע רב הבחירות לכנסת העשירית הכריז יאסר ערפאת, בראיונות לי עיתונות הערבית והעולמית, שהוא מייחל לניצחונו של בגין. הוא נימק זאת ברצון גות גמורה.

הקו הקיצוני של בגין, כך אמר, יביא לאווירה של משבר ולחידוד הבעייה הי פלסטינית. ואילו המערך, שמדיניותו כלפי אש"ף והמדינה הפלסטינית אינה שונה מזו של בגין, מעמיד פנים כאילו הוא מתון יותר, והיה מרגיע את העולם.

הדברים לא נשארו בגדר הכרזות. אי- שים בכירים באש"ף ניתחו את מצע מיפלת-העבודה כדי להוכיח שאינו נבדל מן סרטאווי, ראש מחנה-השלום באש"ף, הי מבוקש עתה על-ידי חבורת הרוצחים של אבו-נידאל, פירסם בביטאון הרישמי של פת"ח מאמר ארוך, שזכה בלי ספק ב- בירכתו האישית של ערפאת לפני הפיר- סום. במאמר זה בודק כל סעיף במצע מיפלת-העבודה והגיע למסקנה שהיא מסוכנת לפלסטינים יותר מאשר הליכוד. סרטאווי טען שהמערך מטיף, למעשה,

ביטחון. למחרת הבחירות — כך טען לנדאו — פתח אש"ף בפעולות נגד אצבע הגליל.

(הדבר לא היה כך. לא אש"ף חידש את מעשי-האיבה בצפון, אלא בגין, בשור רה של פעולות גדולות וזומות. אך עובי דה היא שאש"ף לא עשה דבר וחצי-דבר כדי להפריע בצורה כל שהיא למנחם בגין לחזור לשלטון.)

אם אכן ייחד ערפאת ברצינות לשיבתו של בגין, הרי הצדיק קו זה את עצמו במהרה.

חידוש המערכה בלבנון על-ידי צה"ל, בפקודת ראש-הממשלה זשר-הביטחון בגין,

שיתרום, אלא בדרך של מהפכה. על כל פנים, ערפאת ואנשיו לא השתדלו להקשות על בגין כי בחירות. לא זה כיכר שגא עשו דבר כדי לעזור למחנה-השלום הי ישראלי, אלא שגם לא הפריעו לי ליכוד.

לפחות פרשן ישראלי אחד, דיוויד לנדאו מג'רוסלם פוטט, אף טען, כי ערפאת הפסיק במתכוון את כל פעולות-האיבה נגד ישראל בתקופת הבחירות כדי לעזור לבגין לטעון כי הליכוד הבטיח את הי

למסע של רצח-יעם כלפי הפלסטינים בר לבנון.

יתכן כי מאחרי גישתו של ערפאת עמד החשש שמא יצליח שמעון פרס בכל זאת להחזיר חלק מן הגדה המערבית לממלכת ירדן. מבחינת האינטרס הפלסטיני, מוטב שהשטחים הכבושים יישארו לפי שעה בידי ישראל, ולא יימסרו לירדן. כי הי שילטון הישראלי הוא מטיבעו זמני. מבחיני נה חוקית ומעשית כאחת, ויביא בסופו של דבר לשילטון פלסטיני. ואילו מסירת השטחים לידי ירדן עלולה להקשות על

מאת

אורי אבנרי

הנחיל לאש"ף את גדול ניצחונותיו המדי- ניים מזה שנים. כאשר נכפתה על בגין שביתת-הנהגה, זכו אש"ף ביכלל וערפאת בפרט בהישג חסר-תקדים, והדבר אף צויין בכל העיתונים הרציניים בעולם. לי מעשה הוכר אש"ף כצד לוחם וכשותף מכובד להפסקת-האש הדו-צדדית עם מדי- נה ישראל.

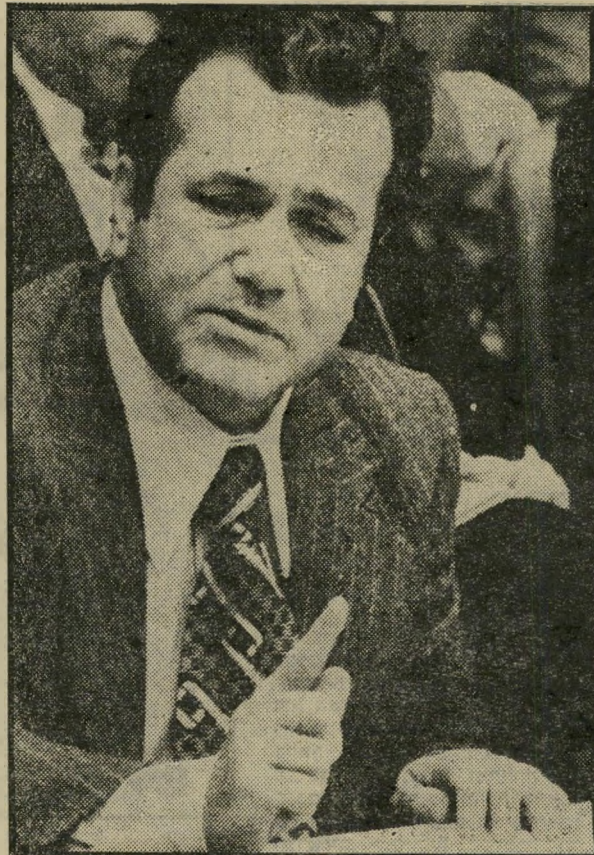
מנחם בגין ניסה להתפתל במישחקים מילוליים, מן הסוג החביב עליו, כדי להור- כיה שאין זה כך. אך כל הפרשנים בי- עולם סבורים אחרת. בראשם התייצב הי שבע אנורי אל-סאדאת בכבודו ובעצמו, כאשר הכריז בארצות-הברית כי הפסקת- אש זו בין "הישראלים והפלסטינים" מהווה את המעשה החשוב ביותר מאז קום מדי- נה ישראל. הצעד הבא צריך להיות, לדבי ריי, אקט של הכרה הדדית ברוזמנית בין ישראל ואש"ף (כפי שהוצע בשבועון זה פעמים רבות).

ערפאת צריך היה, על כן, להודי דות לבגין. אך יש לעניין השוכנה אחרת, מסוכנת מאוד — גם לי ערפאת עצמו.

קאמיזשה המוצחת

ה הישג המדיני הגדול של אש"ף הושג בעיקבות פעולת מילחמה פלסי- טינית.

זהו העובדה המכרעת, שתירי (המשך בעמוד 76)

איש-אש"ף אל-קדומי

פגישה בתוניס, ראיון בגרמניה, שרות לבגין, מכה לערפאת

כתבת בזנס